

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Constantin Alerguș, Liliana Catan, Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Andriuța Roman în numele inculpatului Gușilo Dmitrii de avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Tetelea Vasile și de avocatul Gagiu Ion în numele inculpaților Gușilo Dmitrii și Tetelea Vasile, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 19 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Gușilo Dmitrii Semion,

născut la 23 iulie 1987, originar și domiciliat pînă la reținere în or. Soroca, str. Crizantemelor, nr. 27;

și

Tetelea Vasile Tudor,

născut la 06 octombrie 1984, originar și domiciliată pînă la reținere or. Soroca, str. V. Stroescu, nr. 88/1, ap. 4.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 11 octombrie 2011 - pînă la 09 ianuarie 2012 (instanța de fond);

2. de la 03 februarie 2012 - pînă la 11 aprilie 2012 de la 01 martie 2013 – pînă la 19 martie 2014 (instanța de apel);

3. de la 08 octombrie 2012 - pînă la 25 decembrie 2012; de la 06 mai 2014 – pînă la 24 iunie 2014 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 09 ianuarie 2012, procesul penal în privința lui Gușilo Dmitrii și Tetelea Vasile, în baza art. 287 alin. (2) lit.b) Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 391 alin.(2) Cod de procedură penală, deoarece fapta comisă de aceștia constituie o contravenție, prevăzută de art. 78 alin. (3) Cod contravențional.

În baza art. 30 Cod contravențional, Gușilo Dmitrii și Tetelea Vasile, au fost liberați de răspundere contravențională, din motivul expirării termenului de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 15 aprilie 2011, aproximativ la orele 23⁰⁰ Gușilo Dmitrii și Tetelea Vasile, aflîndu-se în fața barului „Speranța” din or. Soroca, unde au intrat în conflict cu cet. Palamarciuc V., și în urma loviturii aplicate de Palamarciuc V. lui Tetelea V., inculpații l-au lovit cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului pe pătimit, cauzîndu-i potrivit raportului de expertiză medico legală nr. 142 „A” din 08 septembrie 2011, vătămări corporale ușoare.

Instanța de fond a reîncadrat acțiunile lui Gușilo Dmitrii și Tetelea Vasile din prevederile art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în cele ale art. 78 alin. (3) Cod contravențional, adică vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Gușilo Dmitrii să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar Tetelea Vasile să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond greșit a stabilit circumstanțele cauzei, incorect a calificat acțiunile inculpaților, ca fiind de ordin contravențional. Consideră, că prima instanță a ignorat corpurile delictive și anume scurta cu care a fost îmbrăcat partea vătămată și care era ruptă, precum și husa pentru telefonul mobil pe care erau pete de culoare brună, asemănătoare sîngele, la fel nu s-au luat în considerație fotografiile lui Palamarciuc V. după maltratarea din 15.04.2011.

La fel, instanța de fond nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor martorilor și părții vătămate, din care rezultă că, inculpații i-au numit cu cuvinte injurioase pe Gorcea A. și Palamarciuc V. atît în incinta barului cît și în stradă. Totodată, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpații i-au aplicat loviturile lui Palamarciuc V. într-un loc public.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2012, apelul procurorului, a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței contestate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a invocat că afirmațiile precum că în rezultatul acțiunilor inculpaților au fost tulburate atât relațiile sociale, cât și relațiile ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, cât și relațiile de inviolabilitate a persoanei, a integrității patrimoniului și de activitate normală a instituției publice, nu sunt fondate, deoarece în cadrul cercetării judecătorești nu a fost stabilită o astfel de tulburare, la fel nu a fost constatată nici periclitarea activității barului, care la acel moment era închis.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, argumentând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Consideră că în rezultatul acțiunilor inculpaților au fost tulburate atât relațiile sociale, cât și relațiile ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, precum și relațiile de inviolabilitate a persoanei, a integrității patrimoniului și de activitate normală a instituției publice, astfel, în speță acțiunile inculpaților urmau a fi calificate drept huliganism.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 decembrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2012 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Instanța de recurs a constatat că instanța de apel în decizia contestată nu s-a pronunțat, s-au s-a pronunțat superficial, fără o argumentare cuvenită asupra motivelor invocate de acuzatorul de stat în apelul declarat.

La fel, s-a menționat că instanța de apel nu a determinat cine în realitate a fost inițiatorul conflictului (nu cine a lovit primul), vârsta participanților la conflict, precum și motivele intervenției părții vătămate V. Palamarciuc în conflict.

Totodată, Colegiul penal a considerat că motivarea deciziei instanței de apel este declarativă și eronată, care se combate prin declarațiile martorilor Caraman M., Gonciar A., precum și prin declarațiile părții vătămate V.

Palamarciuc din care rezultă că bătaia a început în bar apoi a continuat în poarta barului și în drum. Prin urmare, instanța de apel a ignorat prevederile art. 131 lit. a) Cod penal, greșit interpretând incinta barului, locul de lângă poarta barului și drumul public ca locuri unde nu s-a încălcat ordinea publică. Astfel, în opinia Colegiului penal, este evident, că prin acțiunile inculpaților a fost încălcată ordinea publică, fiind încălcată ambianța liniștită de conviețuire în societate, cât și relațiile de inviolabilitate a părții vătămate V. Palamarciuc, care a fost maltratată în loc public.

9. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 martie 2014, apelul procurorului, a fost admis, casată parțial sentința Judecătorei Soroca din 09 ianuarie 2012, în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- Gușilo Dmitrii a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Tetelea Vasile a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa fixată prin sentința Judecătorei Soroca din 26 mai 2009, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

10.În decizia adoptată instanța de apel a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de huliganism, invocate în rechizitoriu concluzionând totodată despre necesitatea excluderii din descrierea faptei imputate prin învinuirea formulată inculpaților sintagma "exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, de regulile sociale și morale de conviețuire", sintagmă care a fost exclusă prin Legea nr. 277-XVI din 18.12.2008, în vigoare din 24.05.2009. La fel, Colegiul penal a conchis că urmează a fi exclusă și constatarea privind aplicarea de către Gușilo D. a unei lovituri cu o sticlă din masă plastică cu bere peste cap părții vătămate, deoarece învinuirea în acest sens nu a fost confirmată prin careva probe .

Instanța de apel a conchis că acțiunile inculpaților Gușilo D.și Tetelea V.corect se încadrează în dispoziția art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

La fel, Colegiul penal a concluzionat că instanța de fond nu a dat o apreciere justă probelor prezentate, iar în consecință a făcut o încadrare juridică greșită a faptelor comise de inculpați.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel din 19 martie 2014 au declarat recursuri ordinare avocatul Andriuță R. în numele inculpatului Gușilo D., avocatul Bogatu D. în numele inculpatului Tetelea V. și avocatul Gagiu I. în numele inculpaților Tetelea V. și Gușilo D., care au solicitat:

- avocatul Andriuță R. în numele inculpatului Gușilo D., invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, casarea deciziei contestate cu menținerea sentinței Judecătoriei Soroca din 09 ianuarie 2012, argumentând că instanța de apel neîntemeiat a admis apelul procurorului, greșit încadrând acțiunile lui Gușilo D. în baza art. 287 alin. (2) lit.b) Cod penal, consideră că în speță cu certitudine s-a stabilit că inculpații prin acțiunile lor au comis vătămarea corporală ușoară dar nu o infracțiune de huliganism. Mai mult, prin delarațiile martorilor Gorea A. și Caraman M. se confirmă faptul că inculpații nu aveau intenții huliganice;

- avocatul Bogatu D. în numele inculpatului Tetelea V., invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței Judecătoriei Soroca din 09 ianuarie 2012. În argumentarea recursului recurentul a invocat că decizia contestată este ilegală, expusă neclar, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu sunt întrunite elementele infracțiunii, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Consideră că în conflictul care a avut loc la 15 aprilie 2011 au fost două faze distincte. La aplicarea loviturii de către Palamarciuc lui Tetelea V., prima fază a conflictului s-a finisat și a început a doua fază, cu absolut alte intenții și alte circumstanțe, precum și parțial cu alți participanți. Astfel, consideră ca fiind greșită concluzia instanței de apel referitor la faptul că acțiunile săvârșite în incinta și pe teritoriul barului cu cele continuate în afara barului sunt un tot întreg, adică continuarea intențiilor huliganice.

În opinia apărării, partea acuzării atât la etapa urmăririi penale, cât și la faza cercetării judecătorești nu a prezentat probe concludente, pertinente, care ar demonstra vinovăția lui Tetelea V. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel nu și-a motivat soluția din care considerente a admis unele probe și argumente prezentate de partea acuzării și le-a respins pe cele ale apărării, limitându-se doar la aprecierea critică a declarațiilor inculpaților;

avocatul Gagiu I. în numele inculpaților Tetelea V. și Gușilo D., invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, casarea deciziei contestate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie încetat, pe motiv că fapta inculpaților constituie contravenție prevăzută de art. 78 alin. (3) Cod Contravențional, eliberându-i de răspundere contravențională în temeiul art. 30 Cod Contravențional.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat că în acțiunile comise de inculpați lipsește elementul constitutiv al infracțiunii incriminate - intenția. Intențiile inculpaților la aplicarea loviturilor lui Palamarciuc V. au fost de a riposta atacului, precum și de a – și apăra onoarea, demnitatea și integritatea fizică, dar nicidecum de a săvârși o infracțiune de huliganism.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de avocații Andriuță Roman, Gagiu Ion și Bogatu Dragoș în numele inculpaților, solicitând respingerea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece decizia contestată corespunde prevederilor art. 414, 436 alin. (2) Cod de procedură penală.

13. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile ordinare declarate de avocații Andriuța R. și Gagiu I. în numele inculpatului Gușilo D. urmează a fi respinse, iar cele ale avocaților Bogatu D. și Gagiu I. în numele inculpatului Tetelea V. admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În recursurile ordinare declarate de avocații Andriuță Roman, Gagiu Ion și Bogatu Dragoș în numele inculpaților se invocă temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, argumentând că

decizia instanței de apel prin care inculpații au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal este vădit neîntemeiată și ilegală.

Pct. 8) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvîrșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seama de fapta săvîrșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Temeiurile invocate în recursurile avocaților Andriuță Roman și Gagiu Ion și Bogatu Dragoș în numele inculpaților, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmarea, nefiind stabilite presupusele erori de drept.

Prin urmare, Colegiul statuează, că instanța de apel a cercetat toate probele, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpaților în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Totodată, instanța de recurs atestă faptul, că instanța de apel corect a stabilit starea de fapt, și în acțiunile lui Tetelea D. și Gușilo V., just au fost reținute elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume – *huliganismul, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvîrșite de două sau mai multe persoane.*

Colegiul penal remarcă că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Din cele sus menționate reiese că fapta prejudiciabilă examinată cunoaște patru modalități normative cu caracter alternativ, iar în acțiunile inculpaților a fost reținută modalitatea: *acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.*

Prin *acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică* se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Din materialele cauzei și anume procesul - verbal de cercetare la fața locului din 29.04.2011 cu tabelul foto (f.d.26- 30, vol. I) rezultă că, acțiunile inculpaților au demarat în incinta barului „Speranța” din or. Soroca, continuând pe stradă, fapt ce dovedește că acțiunile s-au petrecut în loc public. Chiar din declarațiile inculpaților se atestă că acțiunile au început în incinta barului, iar apoi au continuat în drum, loc lângă bar în prezența altor persoane. Cel puțin din declarațiile acestora, acțiunile îndreptate asupra părții vătămate Palamarciuc Vasile, au avut loc în văzul concubinei acestuia, A. Garcea, care a declarat că a auzit că la observațiile lui Palamarciuc V. referitor la comportamentul obraznic manifestat de inculpați, ultimii i-au răspuns într-un ton batjocoritor. Ulterior, când a ieșit afară cu sticla de bere pentru a o transmite inculpaților, l-a văzut pe Palamarciuc V. tăbărit la pământ, iar inculpații îi aplicau lovituri cu picioarele pe diferite părți ale corpului (f.d. 206-209, vol. I), iar din declarațiile martorului Caraman Mihail, rezultă că acesta când s-a întors de la veceu a văzut, că partea vătămată Palamarciuc V., era la pământ fiind atacat de către inculpați, care îi aplicau lovituri cu mâinile și picioarele, numindu-l cu cuvinte necenzurate, atunci s-a îndreptat spre ei împreună cu Garcea A. să-i despartă.

Modalitatea de *huliganism*, reținută în acțiunile inculpaților, fapta prejudiciabilă presupune aplicarea violenței asupra persoanelor.

În sensul art. 287 Cod penal, prin *violență* se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă. Astfel, în speța dată prezența violenței este constatată prin rapoartele de examinare medico – legală nr. 179 din 20.04.2011 și cel de expertiză medico-legală nr. 142 „A” din 08.09.2011, potrivit cărora la Palamarciuc Vasile s-au depistat *vătămări corporale ușoare* (f.d.40, 72-73, vol. I).

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a statuat că acțiunile lui Tetelea Vasile și Gușilo Dmitrii întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reține că la individualizarea pedepsei inculpaților, instanța de apel a reținut în deplină măsură prevederile art. 75 Cod penal, care stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului Cod.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplină libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, menționăm, **echitabilă**, în limitele sancțiunii legii în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art.90 Cod penal, în cazul în care nu sunt impedimente.

Colegiul menționează că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală bazată pe încrederea în posibilitatea reeducării condamnatului pe durata suspendării pedepsei. Sarcina instituției *suspendării executării pedepsei* este să ducă la realizarea scopului pedepsei, fără ca aceasta să fie executată real, înlăturînd astfel neajunsurile pe care le atrage după sine privațiunea de libertate și anume: contactul cu alți infractori care pot să antreneze în continuare pe calea infracțiunii, îndepărtarea inculpatului de familie și de modul de viață obișnuit etc.

În literatura de specialitate, suspendarea condiționată a executării pedepsei este expusă ca o măsură ce constă – în dispoziția luată de instanța de judecată prin însăși hotărîrea de condamnare, de a o suspenda pe o anumită

durată și în anumite condiții executarea pedepsei stabilite.

Rezultatul principal al aplicării pedepsei constă în aceea că deși pedeapsa este definitiv aplicată, aceasta nu este pusă în executare, astfel că instituția suspendării condiționate a pedepsei ține de condițiile de executare a pedepsei închisorii deja stabilite de către instanța de judecată pe întregul termen de încercare.

Altfel spus, executarea pedepsei devine condiționată de conduita condamnatului, iar în caz de nerespectare a condițiilor, ea poate fi revocată.

Cu toate că, în speță sunt prezente un cumul de circumstanțe atenuante, instanța de apel i-a aplicat lui Tetelea Vasile o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, fără aplicarea art. 90 Cod penal, menționând că infracțiunea pentru care este condamnat a fost comisă în termenul de probă care i-a fost stabilită inculpatului în baza sentinței Judecătorei Soroca din 26.05.2009. Însă, la acest capitol, Colegiul penal, ține să menționeze că, potrivit dispoziției art. 90 alin. (11) Cod penal, în cazul în care cel declarat vinovat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, bazându-se pe circumstanțe concrete, luând în considerație nu numai caracterul și prejudiciabilitatea cazului, dar și persoana celui vinovat, condițiile și împrejurările săvârșirii faptei.

Ținând cont de prezența în speță, a circumstanțelor atenuante, și anume că inculpatul Tetelea Vasile la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a comis o infracțiune mai puțin gravă, avînd în vedere atît principiul prevăzut în art.4 Cod penal – umanismul legii penale, cît și prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, Colegiul penal ajunge la concluzia că nu este rațional ca Tetelea V. să execute pedeapsa stabilită, și va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, din care motive consideră oportună aplicarea în privința inculpatului Tetelea V. a prevederilor art.90 alin. (11) Cod penal.

În consecință, instanța de recurs va respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de avocații Andriuță R. și Gagiș I. în numele lui Gușilo D. și va admite recursurile ordinare declarate de avocații Bogatu D. și Gagiș I. în numele inculpatului Tetelea V., cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei lui Tetelea V., și va pronunța o nouă hotărîre.

14. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) și 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocații Andriuța Roman și Gagiu Ion în numele inculpatului Gușilo Dmitrii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 martie 2014.

Admite recursurile ordinare declarate de avocații Bogatu Dragoș și Gagiu Ion în numele inculpatului Tetelea Vasile, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 martie 2014, în privința lui *Tetelea Vasile* în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează.

Menține condamnarea lui *Tetelea Vasile Tudor* în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, se adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Soroca din 26 mai 2009, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (11) Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui *Tetelea Vasile Tudor* se suspendă condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Tetelea Vasile Tudor urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, dispozițiile hotărârii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 29 iulie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Constantin Alerguș

Liliana Catan

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari